

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดอาชีพและวิชาชีพไว้สำหรับเฉพาะคนไทย
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๘
เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอาชีพและวิชาชีพไว้สำหรับ
เฉพาะคนไทยเพิ่มขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ช่วยอาชีพและวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดอาชีพและวิชาชีพไว้สำหรับเฉพาะคนไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ อาชีพและวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในใบแนบท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ กำหนดให้เป็นอาชีพและวิชาชีพสำหรับเฉพาะคนไทย ในทุกท้องที่แห่งราชอาณาจักร

มาตรา ๔ บุคคลใดซึ่งมิใช่คนไทยประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓ อยู่แล้วในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นๆ ต่อไปได้อีกหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ใบแนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดอาชีพและวิชาชีพไว้
สำหรับเฉพาะคนไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘

มักคุเทศก์ผู้นำเที่ยวและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดย
ได้รับค่าตอบแทน

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มีนาคม ๒๕๐๘

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่
 อาชีพมัณฑุเทศก์ซึ่งหมายถึงความถึงบุคคลผู้นำเที่ยวและให้คำแนะนำ
 เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยได้รับค่าตอบแทน มีความสำคัญในการเสนอ
 สิ่งที่ดีงามทางประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี ศาสนา ตลอดจน
 ศิลปและวัฒนธรรมแห่งชาติของคนไทย จึงสมควรกำหนดให้การทำ
 งานที่มัณฑุเทศก์เป็นอาชีพและวิชาชีพไว้สำหรับเฉพาะคนไทย

